

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 14 februari 1928 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om sänkning av minimi-arealen för arrenden, som omfattas av den sociala arrendelagstiftningen.

Andra lagutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft till lagutskott hänvisade motionerna nr 201 i första kammaren av herr *Lindhagen* och nr 358 i andra kammaren av herr *Hage m. fl.*

I motionen I: 201 hemställs, att riksdagen ville besluta eller hos Kungl. Maj:t begära förslag:

1) därom, att i lagen om arrende av viss jord å landet i Norrland och vissa delar av Svealand bestämmes, att minimigränsen för arrenden, som falla under lagen, skall vara två hektar odlad jord, ängs- och hagmark eller, om detta ej bifalles, två hektar odlad jord;

2) därom, att enahanda bestämmelser skola gälla även för sociala arrenden i de övriga delarna av riket, som omförmälas i den allmänna arrendelagen.

I motionen II: 358 hemställs, att riksdagen ville besluta eller hos Kungl. Maj:t begära förslag:

1) därom, att i lagen om arrende av viss jord å landet i Norrland och vissa delar av Svealand bestämmes, att *minimigränsen för arrenden*, som skola falla under lagen, skall vara två hektar odlad jord ävensom

2) därom, att enahanda bestämmelser skola gälla även för sociala arrenden i de övriga delarna av riket, omförmälda i den allmänna arrendelagen.

Beträffande vad av motionärerna anförts till stöd för ifrågavarande yrkanden får utskottet hänvisa till motionernas innehåll.

Utskottet.

Såsom i motionerna erinrats förelåg det i dem berörda spörsmålet till bedömande vid behandling under fjolårets riksdag av den sociala arrendelagstiftningen.

I fråga om den s. k. norrländska arrendelagen ansåg sammansatta andra lag- och jordbruksutskottet, som förerade ärendet till förberedande behandling, att en jämkning av gällande minimiarealgräns borde ske samt förordade, att densamma skulle bestämmas till fyra hektar inrösningsjord

eller tre hektar odlad jord. Beträffande den allmänna arrendelagens sociala del ansåg däremot utskottet, att en sänkning av den av Kungl. Maj:t föreslagna minimiarealen, fyra hektar odlad jord, icke borde ifrågakomma. I särskilda reservationer förordades samma arealbestämmelser, som nu föreslås i motionerna. Det sammansatta utskottets förslag beträffande minimiarealen i den allmänna arrendelagen blev av riksdagen godkänt. Den förordade bestämmelsen om sänkning av minimiarealen i den norrländska arrendelagen vann däremot icke båda kamrarnas bifall och uteslöts i det sammanjämningsförslag, som låg till grund för riksdagens beslut.

I motionerna hava icke anförts några nytillkomna omständigheter, som kunna föranleda riksdagen att frångå sitt beslut beträffande förevarande lagstiftning, som trätt i kraft den 1 augusti 1927.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att yrkandet under 1) i motionen I: 201 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda;

B) att yrkandet under 2) i motionen I: 201 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda;

C) att yrkandet under 1) i motionen II: 358 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda;

D) att yrkandet under 2) i motionen II: 358 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 februari 1928.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Westman*, *Linder*, greve *Spens*, *Frändén*, *Lindhagen*, *Sundberg*, *Berglund* och *Granström**;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar, *Öberg*, *Magnusson* i Skövde, *Johansson* i Sollefteå*, *Olovson* i Västerås, *Andersson* i Rasjön, *Pettersson* i Hällbacken och *Gardell* i Gans*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservationer

A) av herrar *Linder, Berglund, Magnusson* i Kalmar, *Johansson* i Sollefteå, *Olovson* i Västerås och *Pettersson* i Hällbacken, som anfört:

»Vid ställningstagande till ifrågavarande motioner hänvisa vi till vad i motionerna anförts angående den av herrar *Linder, Sjöblom, Magnusson* i Kalmar, *Hage* och *Johansson* i Uppmälby inom sammansatta andra lag- och jordbruksutskottet vid 1927 års riksdag avgivna reservationen till förmån för viss minimiareal för arrenden.

Visserligen torde det kunna ifrågasättas, huruvida ej den av dem angivna minimiarealen satts för hög. Då sagda reservanter emellertid ansett sig böra stanna vid en areal av 2 hektar odlad jord samt den tid, som sedan fjolåret förflutit, får anses väl kort för att nu antaga annan ståndpunkt, hava vi ansett oss böra kvarstå vid kravet på en minimiareal av 2 hektar odlad jord vid arrenden, därå en social arrendelagstiftning anses böra hava tillämpning.

Vi hemställa förty,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville begära förslag

1) att i lagen om arrende av viss jord å landet i Norrland och vissa delar av Svealand bestämmes, att minimigränsen för arrenden, som falla under lagen, skall vara två hektar odlad jord;

2) att enahanda bestämmelser skola gälla även för sociala arrenden i de övriga delarna av riket, som omförmälas i den allmänna arrendelagen;»

B) av herr *Lindhagen*, som på de i motionen I:201 anförda skäl hemställt, att riksdagen måtte besluta, att minimiarealen i de under punkterna 1) och 2) omförmälda respektive fallen sättes till två hektar odlad jord, ängs- och hagmark.